

מסכת בבא מציעא

פרק ג

א. המפקיד אצל חברו ביהמה או כלים, ונגנבו או שאבדו, שלם ולא רצה לשבע, שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא, נמצא הגנב, משלם תשלומי כפל. טבח ומכר, משלם תשלומי ארבעה וחמשה. למי משלם, למי שהפקדון אצלו. נשבע ולא רצה לשלם, נמצא הגנב, משלם תשלומי כפל, טבח ומכר, משלם תשלומי ארבעה וחמשה. למי משלם, לבעל הפקדון:

ב. השוכר פרה מחברו והשאילה לאחר, ומתה כדרךה, ישבע השוכר שמתה כדרךה, והשואל ישלם לשוכר. אמר רבי יוסי, כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חברו, אלא תחזר פרה לבעלים:

ג. אמר לשנים, גזלתי לאחד מכם מנה, ואיני יודע איזה מכם, או, אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה, ואיני יודע איזה הוא, נוטן לזה מנה ולזה מנה, שהודה מפי עצמו:

ד. שְׁנַיִם שֶׁהִפְקִידוּ אֶצֶל אֶחָד, זֶה מְנָה וְזֶה מְאָתִים, זֶה אוֹמֵר שְׁלִי מְאָתִים וְזֶה אוֹמֵר שְׁלִי מְאָתִים, נוֹתֵן לְזֶה מְנָה וְלְזֶה מְנָה, וְהַשָּׂאֵר יֵהָא מִנְּחָ עַד שְׂיָבֵא אֵלָיָהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם כֵּן מָה הַפְסִיד הָרַמָּאִי. אֲלָא הִכֵּל יֵהָא מִנְּחָ עַד שְׂיָבֵא אֵלָיָהּ:

ה. וְכֵן שְׁנֵי כָלִים, אֶחָד יָפָה מְנָה וְאֶחָד יָפָה אֶלֶף זוּז, זֶה אוֹמֵר יָפָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר יָפָה שְׁלִי, נוֹתֵן אֶת הַקָּטָן לְאֶחָד מֵהֶן, וּמִתּוֹךְ הַגָּדוֹל נוֹתֵן דְּמֵי קָטָן לַשֵּׁנִי, וְהַשָּׂאֵר יֵהָא מִנְּחָ עַד שְׂיָבֵא אֵלָיָהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם כֵּן מָה הַפְסִיד הָרַמָּאִי. אֲלָא הִכֵּל יֵהָא מִנְּחָ עַד שְׂיָבֵא אֵלָיָהּ:

ו. הַמִּפְקִיד פְּרוֹת אֶצֶל חֲבֵרוֹ, אֶפְלוּ הֵן אֲבוּדִין לֹא יִגַע בָּהֶן. רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, מוֹכְרֵן בְּפָנֵי בֵּית דִּין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמֹשֵׁב אֲבִדָה לְבָעָלִים:

ז. הַמִּפְקִיד פְּרוֹת אֶצֶל חֲבֵרוֹ, הֲרִי זֶה יוֹצִיא לוֹ חֲסְרוֹנוֹת. לְחַטִּין וּלְאֶרֶז, תִּשְׁעָה חֲצָאֵי קַבִּין לְכוֹר, לְשַׁעֲרִין וּלְדַחַן, תִּשְׁעָה קַבִּין לְכוֹר, לְכֶסֶםִּין וּלְזֶרַע פִּשְׁתָּן, שְׁלֹשׁ סָאִין לְכוֹר. הִכֵּל לְפִי הַמִּדָּה, הִכֵּל לְפִי הַזָּמָן. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, וְכִי מָה אֲכַפֶּת לָהֶן לְעַכְבָּרִין, וְהֵלֵא אוֹכְלוֹת בֵּין מִהֲרָבָה וּבֵין מְקַמְעָא. אֲלָא אֵינוֹ מוֹצִיא לוֹ חֲסְרוֹנוֹת אֲלָא לְכוֹר אֶחָד בְּלָבָד. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הִיתָה מִדָּה מְרָבָה, אֵינוֹ מוֹצִיא לוֹ חֲסְרוֹנוֹת, מִפְּנֵי שְׁמוֹתֵירוֹת:

ח. יוציא לו שְׁתוּת לַיִן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חֲמִשׁ. יוציא לו שְׁלֶשֶׁת לַגִּין שָׁמֶן לְמֵאָה, לֵג וּמִחְצָה שְׁמָרִים, לֵג וּמִחְצָה בָּלֵעַ. אִם הָיָה שָׁמֶן מְזֻקָּק, אֵינוֹ מוֹצִיא לוֹ שְׁמָרִים. אִם הָיוּ קִנְקֻנִּים יְשָׁנִים, אֵינוֹ מוֹצִיא לוֹ בָּלֵעַ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַמוֹכֵר שָׁמֶן מְזֻקָּק לַחֲבֵרוֹ כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, הֵרִי זֶה מְקַבֵּל עָלָיו לֵג וּמִחְצָה שְׁמָרִים לְמֵאָה:

ט. הַמִּפְקִיד חֲבִית אֶצֶל חֲבֵרוֹ, וְלֹא יַחֲדוּ לָהּ הַבָּעָלִים מְקוֹם, וְטִלְטְלָהּ וְנִשְׁבְּרָה, אִם מֵתוּף יָדוֹ נִשְׁבְּרָה, לְצָרְפוֹ, חֵיב, לְצָרְפָּהּ, פָּטוּר. אִם מִשְׁהַנִּיחָה נִשְׁבְּרָה, בֵּין לְצָרְפוֹ בֵּין לְצָרְפָּהּ, פָּטוּר. יַחֲדוּ לָהּ הַבָּעָלִים מְקוֹם, וְטִלְטְלָהּ וְנִשְׁבְּרָה, בֵּין מֵתוּף יָדוֹ וּבֵין מִשְׁהַנִּיחָה, לְצָרְפוֹ, חֵיב, לְצָרְפָּהּ, פָּטוּר:

י. הַמִּפְקִיד מַעוֹת אֶצֶל חֲבֵרוֹ, צָרָרוּ וְהַפְשִׁילוֹ לְאַחֲרָיו, אוֹ שִׁמְסְרוּ לְבָנוֹ וּלְבֵתוֹ הַקָּטָנִים, וְנָעַל בַּפְּנִיָּהֶם שָׁלֹא כָּרְאוּ, חֵיב, שָׁלֹא שָׁמַר כְּדָרָךְ הַשּׁוֹמְרִים. וְאִם שָׁמַר כְּדָרָךְ הַשּׁוֹמְרִים, פָּטוּר:

יא. הַמִּפְקִיד מַעוֹת אֶצֶל שֹׁלְחָנִי, אִם צָרוּרִין, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, לְפִיכָף אִם אָבְדוּ אֵינוֹ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתוֹ, מִתָּרִין, יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן, לְפִיכָף אִם אָבְדוּ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתוֹ. אֶצֶל בַּעַל הַבֵּית, בֵּין צָרוּרִין וּבֵין מִתָּרִים לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן, לְפִיכָף אִם אָבְדוּ אֵינוֹ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתוֹ. חֲנֻנִי כִּבְעַל הַבֵּית, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חֲנֻנִי כִּשְׁלֹחָנִי:

יב. השולח יד בפקדון, בית שמאי אומרים, ילקה בחסר וביתר.
ובית הלל אומרים, כשעת הוצאה. רבי עקיבא אומר, כשעת
התביעה. החושב לשלח יד בפקדון, בית שמאי אומרים, חייב. ובית
הלל אומרים, אינו חייב עד שישלח בו יד, שנאמר (שמות כב) אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו. כיצד. הטה את התביעה ונטל הימנה
רביעית, ונשברה, אינו משלם אלא רביעית. הגביהה ונטל הימנה
רביעית, ונשברה, משלם דמי כלה: